

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Richardt & Secher.
Hørregaarden
Hverringø
i Fyen.
1860.

F. Richardt Göl Nordahl Grove & Kittendorff lith

C. A. Jørgen's Forlag.

J.W. Negele & Wittenbergs lith. Lit.

HVERRINGE

i Fyn.

HVERRINGE

i Fyn.

Paa Halsøen Hindsholm, en halv Mil nord for Kjerteminde og nær ved Store Bølt ligger Herregaarden Hverringe, i Odense Amt, Bjerge Herred og Viby Sogn. Den har en smuk Beliggenhed i en Dal, omsluttet af Haver, en Eng og et Skovbælte.

Denne gamle Gaard skal i Midten af det 14de Hundrebaar have tilhørt den mægtige Klavs Limbel. Omtrent et halvt Hundrebaar senere var Lyge Basse dens Gjer og efter ham Sønnen Sten Basse, der døde i Aaret 1452 som sidste Mand af sin St. I første Halvdel af det 15de Hundrebaar var ogsaa Palle Sverin Gjer af Hverringe. Han var gift med Fru Edele Saltensee, og deres Datter Jomfru Mette Pallesdatter ægtede Anders Eriksen Ulfeld til Kogsbølle, som derved fik en Del af Gaarden. Han døde 1453 og hans Enke 1485. Ogsaa Oluf Godov, der var gift med Fru Elsebe Hennekesdatter Grubendal, ejede en Del af Gaarden. Deres Datter Jomfru Regise Godov ægtede Palle Andersen Ulfeld, der var en Søn af den oven nævnte Anders Eriksen og saaledes fik Del i Hverringe

baade efter sine og sin Hustruens Forældre. Men samtidig med ham var ogsaa Hr. Christian Urne, i nogle Aar Lensmand paa Hærridslevgaard, Medejer af Hverringe i Slutningen af det 15de Hundrebaar. Han var gift med Fru Sofie Godov og havde ogsaa arvet en Del af Gaarden efter sin Fader Niels Urne, der i et Dokument af 1519 nævnes som Herre til Hverringe omtrent 1465.

Imidlertid har vist nok Rigsraad Palle Andersen Ulfeld til Lundsgaard været Hovedejeren. Fra Slutningen af det 15de Hundrebaar er der blevet bevaret et Brev fra denne til hans Hustruens Moder, der da var Enke. I dette udtaler han sin Utilfredshed med, at han ikke kan gjengælde hendes Belgierninger imod ham og hans Børn, saaledes som han gjerne vilde, fordi han desværre er saa langt borte fra hende; men han har meget at tale med hende om og vil med Guds Hjælp snart være hos hende. Han hører mange Tidender om hendes Søn Henneke Olsen, som ej behage ham, og beder hende ikke at tage sig for megen Sorg til; thi, siger han, „det hjælper intet

HVERRINGE

i Fyn.

og krænker saare." Ogsaa beder han hende om et godt Svar paa de Grender, han har talt til hende om paa Elnæs (sandsynligvis hans Datters) Begne; thi, ytrer han, „Der maa (kan) I fortjene Eder Himmerig oppaa; det vil dog komme til andres Hænder.“ Med Kjerteminde havde Palle Andersen en Retstrætte om Byens „Fid“ (Fed, en jævn og fed Engstrækning) sønden og vesten op til Kjerteminde Bro. Han paastod nemlig, at det borde ligge til hans Gaard Lundsgaard; men paa en Forsamling, Kong Hans holdt 1505 i St. Hans Kloster i Odense, og paa hvilken Biskop Jens Andersen, den fynske Landsdommer Jørgen Urne, Rigens Kansler Jørgen Marsvin o. fl. vare tilstede, blev der sluttet Forlig paa det Vilkaar, at Fiddet blev Byen tilkjendt. Dog ophørte dermed ikke al Uenighed imellem ham og Kjerteminde; thi endnu tre Aar senere havde de Strid med hinanden. Derefter kjender man ikke nøjere Hverringes Gjere før omtrent 1530; da tilhørte Gaarden Hr. Peder Lykke.

Fra denne Tid tilhørte Hverringe i en lang Aarrække hans rige og mægtige St. Hr. Peder Lykke var en Søn af Hans Lykke til Havnø og Fru Ellen Munk. Han fik 1514 Brev paa Lys og Bjørns med al kongelig Rettighed undtagen Brag, hvilket han skulde gøre Regnskab for. Senere fik han Lysgaard og Hids Herreder og Avindsberg samt Nyborg Slot i Forlening, og paa Gislum Herred havde han Livsbrev. Han var en af de fire jyske verdslige Rigsraader, der ledede Opstanden imod Christiern den anden; derfor fik han megen Indflydelse under Frederik den første. I Aaret 1531 blev det overdraget ham tillige med Biskop Ove Bilde, Hr. Otte Krumpen, Rigshovmesteren Hr. Mogens Gjøe, Hr. Ove Lunge og Lavrids Schinkel, at underhandle med sine Embedsbrødre, de søllandiske, skaanske og smaalandiske Rigsraader, der vare forsamlede i Kjøbenhavn. S. A. udstødte Kongen under et Ophold paa Hverringe Instrug for Hr. Mogens Gjøe, Erik Banner og Johan Friis, der bleve sendte til de i Kjøbenhavn forsamlede danske og norske Rigsraader i Anledning af Christiern den andens Indfald i Norge. Imedens man beredte sig til Kampen imod den landflygtige Konge, fik Hr. Peder Lykke Befaling til at

modtage den Krigsskat, der skulde ydes af Kirkerne i Fyn, paa Langeland og Taasinge. Dens Beløb var 14,053 Lod Sølv og 30 Mk. Pendinge. Derfor fik han Kvittering 1532. Paa samme Tid opgjorde Kongen et ældre Mellemværende med ham. Da han nemlig to Aar tidligere havde gjort Rede og Regnskab for Mester Christiern Hvid, Rentemester, for alle de Pendinge og det Sølv, han paa Kongens Begne havde modtaget fra det første denne kom til Regjeringen og indtil den Dag Regnskabet blev aflagt, var han bleven Kongen skyldig 2,217 Mk. 6 Sk. 3 Pd. (1 Mk. dansk havde da Værdi af 1 Adl.) og 52 Lod Sølv og havde beklaget sig, at han ej vidste, hvorledes samme Sølv og Penge kunde mangle; han havde desuden gjort Rejser til Lyfland og andensteds for Kongens og Rigens Skyld og dertil med taget fuld Skade paa sine Heste og i andre Maader kommet til agters. Af synderlig Gunst og Naade og for hans Troslab og villige Tjeneste fradrog Kongen nu de 1600 Mk. 9 Sk. 6 Pd. og de 52 Lod Sølv; af de øvrige 600 Mk. udrede han strax de 400 Mk. Da Skipper Clements Fejde udbrod, var Hr. Peder Lykke Hovedsmand paa Aalborghus; dette Slot faldt snart i Almuens Hænder; thi Hovedsmanden saa sig nødt til at flygte derfra ved Hjendens Nærmelse. Han horte vel til det katolske Parti, men sluttede sig snart til Hertug Christian, og da denne var bleven valgt til Konge, fik han 1535 tillige med Hr. Ove Bilde, Hr. Mogens Gjøe og Erik Banner Befaling til at udruste saa mange Stridsmænd i Jylland som han kunde og strax komme over med diise til Fyn. Angivelsen af 1535 som hans Dødsaar kan ikke være rigtig. Endnu i Slutningen af 1536 kaldes han i et Kongebrev Lensmand over Gislum Herred; derimod er han sandsynligvis død i Begyndelsen af 1537. Hr. Peder Lykke var to Gange gift. Hans første Hustru var Fru Anne Knudsdatter Reventlov, Datter af Knud Joakimsen Reventlov og Fru Margrete Urne, der var en Søster til Søllands Biskop Lage Urne. Efter hendes Død ægtede han Fru Kirsten Pedersdatter Høg, der var Enke efter Lave Gøgesen Brok til Gammel-Gæstrup og Bømmetofte. Hr. Peder Lykke ejede ogsaa Demstrup og

HVERRINGE

i Fyn.

Rørlund Hovedgaarde, hvilke han ligesom Hverringe havde kjøbt, og hvilke som Kjøbegods bleve delte imellem Arvingene ved det endelige Skifte 1547. Ogsaa havde han ved Skiftet med sine Stifborn 1509 faaet Bregenholm (nu Brejnholm), som den Gang var en Hovedgaard, men nu er en Bondegaard. Han blev begravet i Graabrødre Kirke i Odense. Hans Enke Fru Kirsten overlevede ham til 1542. Hendes jordiske Levninger bleve nedsatte i Mariager Kirke, hvor hendes Ligsten endnu findes.

Ved Hr. Peder Lykkes Død blev hans og Fru Kirstens Søn, den bekyndte Jørgen Lykke, Gjer af Hverringe. Han blev sig endnu 1545 til denne Gaard; men han kan ikke have beholdt den længer end til det endelige Skifte efter Faderen eller til 1547. Da tilfaldt Gaarden hans Høstøster Fru Anne Lykke, der 1537 havde ægtet Hr. Anders Bille til Søholm, som tidligere havde været gift med Fru Pernille Krogenos. Denne ansete Rigsraad, der i mange Aar havde været Hovedmand paa Stege Slot og i nogen Tid været Grev Christoffers fornemste Raad, blev saaledes Herre til Hverringe. Han døde i Oktober 1555. Som Enke Høvedede Fru Anne Lykke atter Hverringe til sin oven nævnte Broder. Hun gav ham nemlig Gaarden med alt Tilliggende samt Gods: 3 Gaarde i Maale, Biby Sogn, af hvilke hver Gaard gav 4 Ortug Korn og 1 Ortug Havre i Landgilde, og 8 Ugedagshuse sammesteds; 1 Gaard i Biby, som gav 3 Ortug Korn og 1 Fjerding Smør. End videre overlod hun ham den oven nævnte Gaard Bregenholm i Aale Sogn, Brads Herred, hvis aarlige Afgift var 1 Td. Smør med „andre Bede“ (anden Emaaredsel), Bregenholms Mølle, som gav 24 Ortug Rug; 6 Gaarde i Aale, af hvilke de 5 gave hver 3 Ortug Korn og 2 Pd. Smør (16 Pd. var 1 Td. Smør) m. m., og den sidste gav ½ Td. Smør. Men efter Overenskomst skulde hun beholde Gaard og Gods i sin Livstid og have det i Laan og Leje af Broderen; naar hun døde, skulde alt uhindret komme til ham eller, hvis han skulde være død til den Tid, da til hans Arvinge. Dette Skjøde fik kongelig Stadfæstelse den 9de September 1557. S. A. ægtede hun Rigens

Raad og Marsk Hr. Otte Krumpen, hvis første Hustru Fru Drude Krumpedige var død 1555. Ligesom hun i Forening med sin første Mand havde haft Herligheden af alle Kirke- og Præstetjenere i Gjerlev Herred, saaledes fik 1560 Hr. Otte Krumpen Del i denne Herlighedsret. Fire Aar efter fik hun den i Pant for 400 Tokimødalere, hun havde laant Kongen. Under den nordiske Syvaarskrig var Hr. Otte Krumpen en kort Tid 1564 Feltøverst; men han var nu gammel og svag, og da han ikke var skicket til at tjene i Krigen, ytrede Kongen i et Brev til Rigsraadet, at han „fandt det meget besværligt, at de, der havde saadanne høje Bestillinger, alene vilde føre Tittelen og nyde Fordelen og intet gjøre af hvad deres Embede udkrævede, uden hvad de selv vilde.“ Som Følge heraf maa Hr. Otte Krumpen snart have taget sin Afsted; thi endnu s. A. nævnes Frans Brokkenhus som Marsk. Sin vedblev dog at være Medlem af Rigsraadet indtil sin Død den 29de Juli 1569; da havde han naaet den høje Alder af 96 Aar. Fru Anne Lykkes Karakter staar just ikke i det bedste Lys for Efterverden. Hun maa have været meget gjerrig og ikke aldeles forsmaaet at skaffe sig ulovlig Binding. Da hun nemlig i Aaret 1568 anlagde Sag imod en Skriver, dels fordi han ej havde aflagt de tilbørlige Regnskaber, dels fordi han imod sin haandskrevne Forpligtelse havde forladt hendes afdøde Høstøstres Tjeneste, maatte hun tillige i sin Klage anføre, at Skriveren havde beskyldt hende, da hun i sin Mandes Fraværelse styrede Halds Len, for at have besveget Kongen og for at have imod Betaling ladet Bønder, der vare udskrævede til Kongens Tjeneste, slippe fri derfor. En Dag, da denne Skriver Hans Lavridsen imod Aften drog til Hald, havde han mødt Fru Annes Bogn, som var tildækket med Lærred og førte 3 Tønder Smør til Mariager. Skriveren paastod, at hun havde taget dette Smør fra Slottet, og at han derfor ikke kunde bringe sit Regnskab i Orden, og flere Mænd vidnede, at de havde hørt denne Ytring af ham. Ogsaa sagde han, at hun en Gang, da Slotskriveren paa Kjøbenhavns Slot havde udstædt en Anvisning paa Korn, hun kunde sælge paa Hald imod andet Korn, hvilket hendes

HVERRINGE

i Fyn.

Husbonde havde overladt Slotsskriveren af sin Landgilde i Sølland, da havde solgt 6 Ræster for meget. Fru Anne svarede hertil, at det kunde han ikke bevise, og bad ham være en Tyv og Løgner, indtil han kunde godtgjøre, at hun havde besveget Kongen for saa meget som en Skjepe Korn. Det maa dog have været hende noget vanskeligt at rense sig for disse Bestyldninger. I Retten fremlagde man nemlig et Brev, i hvilket hun opfordrede to Mænd til at gjøre sin Flid for at indkræve til hende de Dye og Dalere, hun skulde have for Bondesønner, hun havde flyet Hjemlov, og et andet Brev om, at det var hendes Villie, at der i Steden for tre gamle Mænd skulde udskrives tre andre, hvis hine vilde give hende en Dye. Denne klidne Sag blev den Gang ikke paadømt af Kongens Rætterting, men opsat indtil Kongen selv vilde afgjøre den. Sagens endelige Udfald er ubekjendt. Ligeledes kom Fru Anne i Ulejlighed 1574, efterdi hun imod det udstædte Forbud lod fiske med Pulsvaad (et Slags Halegarn) i Limfjorden. Hun blev derfor paa Kongens Begne tiltalt for Lands-tinget; men Landsdommeren henviste Sagen til Rigsrådet. Og hun blev da dømt som den, der havde trodsset Kongens alvorlige Forbud, saa at hun borde bøde og stande til Rette og derfor være i Kongens Minde. Dog har hun næppe faaet denne Unaade meget at føle, da Kongen var i hendes Gæld. Hun havde nemlig 1570 faaet Bevilling paa at beholde Kronens Len Spotterup samt Middelsom og Sønderlyng Herreder, imod at overlade Kongen nogle Gælds-breve paa 4000 Daler, hvilke denne havde udstædt til hende og hendes afdøde Mand, uafløste sin Livstid, ligesom og hendes Arvinge skulde beholde dem indtil Indløsning fandt Sted. Hun døde i Slutningen af 1574 eller i Begyndelsen af 1575.

Nu kom altsaa Hr. Jørgen Lykke igjen i Besiddelse af Hverringe. Men strax fik han en Retstrætte med Jakob Røstrup til Bergrav og Jakob Høg til Bang paa dißes egne og andre Hr. Otte Krumpens Arvinges Begne. Sagen blev paadømt af Rigens Raad og paa Kjøbenhavns Slot. Den afdøde Marsk Arvinge tiltalede Hr. Jørgen for 2000 Daler, som han efter deres

Paastand forholdt dem. Han svarede dertil, at hans Svoger i sin Tid havde givet ham Brev paa den ene Halvdal, og denne Sum tilkjendte Raadet ham ubestaaen; men om den anden Halvdal enedes de saaledes, at Hr. Jørgen beholdt de 500 Daler. End videre tiltalede de ham for det „Løsøre, Bo og Vostab, Fæ, Kvæg og andet“, som fandtes paa Hverringe Hovedgaard, hvilket efter deres Mening borde skiftes imellem begge de afgangne Egtfællers Arvinge. Herimod indvendte Hr. Jørgen Lykke, at Hr. Otte Krumpen havde givet ham Brev paa, at Løsøre og alt andet, hvad der fandtes paa Hverringe, skulde følge ham angerløst, og da han fremlagde fyldestgjørende Beviser herfor, blev hans Paastand tagen til Følge. — Hr. Jørgen Lykke døde i Aaret 1583, hvorpaa Hverringe tilfaldt Sønnen Henrik Lykke til Dvergaard, hvis Hustru var Fru Karen Banner. Han døde som Rigsråd og Lensmand paa Bordingborg 1611. Hans Datter, den oftere omtalte Fru Anne Lykke, arvede Hverringe. Sin anden Mand Knud Ulfeld til Hellerup gav hun Livsbrev paa Hverringe, og efter hans Død 1616 gif denne Gaard over til Fru Annes Broder Frans Lykke til Dvergaard, som døde 1655. Hans mange Godser bleve delte mellem Sønnen Kaj Lykke og Datteren Fru Christense Lykke; men efter 1660 var det forbi med denne Hets Herlighed.

Hverringe maa kort efter være kjøbt af Fru Dortha Daa, Enke efter den 1655 afdøde Hr. Gregers Krabbe til Thorstedlund; hun ejede nemlig Hverringe, da hun 1668 kjødede en Del Gods i Bendskjæl til Otte Steel Ottesen til Birkelse. Efter hendes Død arvede hendes Søn Niels Krabbe Gaarden. Han tjente mange Aar som Officer i Garden til Hest og opholdt sig for det meste ved Hoffet, da han tillige var Kammerjunker hos Christian den femte. I Aaret 1682 var han Overstelieutenant, hvilken Rang han endnu havde 1690, da han af Kongen blev sendt til dennes Svoger Karl den ellefte, der en Del af den Sommer opholdt sig i Slaane. Denne lod ham imidlertid ikke saa Afgang til sig, under det Paastud, at Niels Krabbe ikke havde saa høj en Rang som Overste Niels Gyllenstjerna, der havde været

HVERRINGE

i Fyn.

i Kjøbenhavn for at mælde den svenske Konges Ankomst til Slaane. Niels Krabbe blev senere Brigader, Overste for Garden til Hest og Ridder af Danebrog. Han døde den 13de Februar 1708 og blev begravet i Helliggejstes Kirke. Hans Hustru var Lovise Charlotte v. Schlæberndorff, Overhovmesterinde hos Dronning Charlotte Amalie; hun hørte til den reformerte Trossbefjendelse. Da deres Egteskab var barnløst, tilfaldt Hverringe ved hendes Død 1737 den *Wt.*, i hvis Besiddelse Gaarden endnu er.

Niels Krabbe havde nemlig en Hælsøster Fru Helvig Krabbe, der var gift med Peder Juel til Drølev Kloster; deres Søn Gregers Juel til Eriksholm, Aastrup og Trudsholm, hvis Hustru var Fru Bibeke Juel, Datter af Admiral Niels Juel og Fru Margrete Ulfeld, døde 1731 som Generallieutenant. Hans Søn Major Niels Juel arvede nu 1737 Hverringe ved Lodkastning og imod at udbetale sine Sødskende 18,000 Rdlr., alt overensstemmende med Niels Krabbes Testamente; han døde ugift allerede 1739. Hans ældre Broder Peder Juel til Aastrup fik derved paa samme Maade Hverringe; han blev Gehejmraad, Ceremonimester og Ridder, var født 1708 og døde 1779. Han oprettede Hverringe til et Stamhus for sin *Wt.*, hvilket skete ved et Stiftelsesbrev af 10de Juni 1768. Hans Hustru var Birte Kathrine v. Levehau. Da den ældste Søn Gehejmraad Gregers Christian Juel til Juelsberg var død 1776, blev dennes Søn Hans Rudolf Juel efter Bedstemoderens Død 1784 Stamhusets Besidder. I hans Mindreaarighed indtil 1791 blev det styret af hans Farbroder og Væge, Kammerherre Niels Krabbe Juel til Billeshave. Hans Rudolf Juel, der senere blev Overste og Kammerherre, havde den Fortjeneste at være iblandt de første af Danmarks Gods-ejere, som affædte Høveriet; thi dette blev afløst allerede 1801. I Krigsaarene 1808—9 oprettede han det fynske frivillige Jægerkorps, med hvilket han en Gang tog 100 Englændere til Fange paa Romø. Ved hans Død tilfaldt Stamhuset hans eneste Søn Kammerherre, Major Hans Juel, der ligesom Faderen ogsaa er Besidder af Stamhuset Juelsberg.

Hverringe er bygget paa en sumpet Grund, hvisaarsag Hovedbygningen, der udgjør tre Fløje af Bindingsværk og er opført af Kammerherre Hans Rudolf Juel i Slutningen af forrige Hundreaar, hviler paa en massiv 5 Alen høj Rampestensmur. Den er omgivet af brede Grave, som adskille Borgegaarden fra Udhufene, der ere byggede af den samme Besidder, med Undtagelse af en grundmuret Tærskelade, som skal være opført af Svenskerne, imedens disse 1658—59 vare i Fyn. I den vestre Gavl af denne Lade findes indmuret Aarstallet 1702 tillige med Begyndelsesbogstaverne til Niels Krabbes og hans Hustrus Navne.

Den anden til Stamhuset hørende Hovedgaard Bøgebjerg ligger en Mil fra Hverringe; den er bortforpagtet. I en halv Mils Afstand fra Land ligger Den Romø. Her var der tidligere en Auløgaard; men efter at denne for omtrent 50 Aar siden under Krigen var bleven afbrændt, bleve Jorderne senere dels henlagte til nogle Huse, dels benyttede til Græsning. Af Dens Flaadeindhold udgjøre de 80 Tønder Land en Skov, der bruges som Dyrehave. Den forrige store Skov blev omhuggen af Englænderne, da disse dermed forsynede sin Flaade samt Den Anholt med Brænde. Fra Romø udgaar der over imod Fyn et Rev, som ender i en liden Sandbank, hvorom Sagnet fortæller, at den er fremkommen ved, at Hezen paa Romø vilde lægge en Vej over til Fyn og tog saameget Sand med, som hun troede fornødent dertil, i det hun lidt efter lidt strøede det ud foran sig; men da hun var kommen omtrent Halvvejen, saa hun, at hun ikke havde nok til den øvrige Vej, og lod derfor hvad hun endnu havde i Forklædet, falde ned paa et Sted; derved fremstod den Bank, hvormed Revet ender. Til Sognets Mærkværdigheder hører ogsaa en Høj paa Biby Mark, hvor der viser sig Spor af en gammel Borg; den i Nærheden af Højen liggende Fæstegaard kaldes derfor Kasteløsgaarden.

Stamhusets Uger og Engs Hartkorn ere: begge Hovedgaardene tillige med Romø 112 Tdr. 4 Skpr.; bortfæstet Hovedgaardsjord 72 Tdr. (1200 Tdr. Land) og Bøndergodset 245 Tdr. 4 Skpr. Bankaktien er 4600 Rdlr., og her-

HVERRINGE

i Fyn.

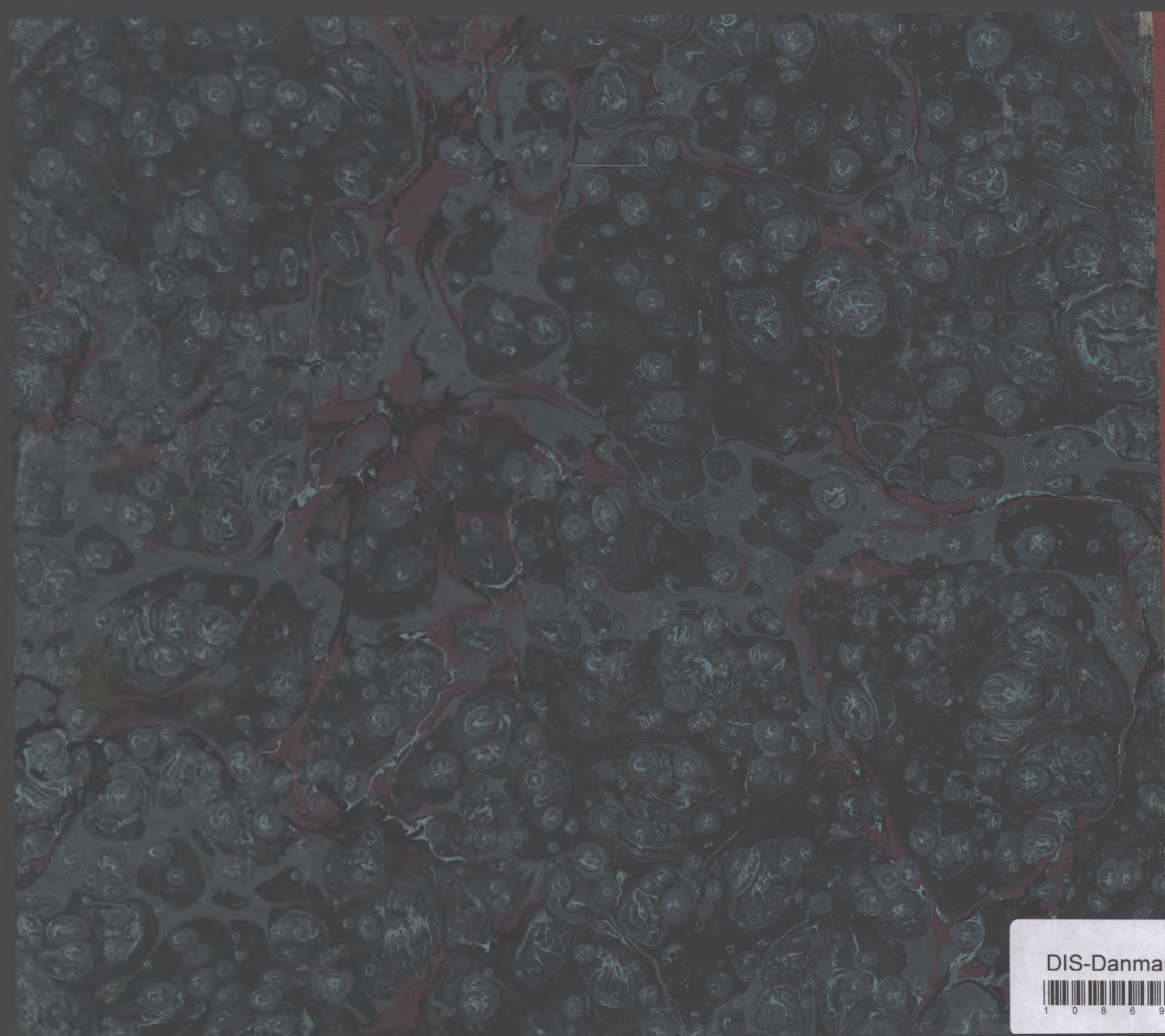
til kommer en Fideikommis-Kapital, der er sat i Steden for en Del i Aaret 1855 afhændet Bøndergods i Drigstrup Sogn af Hartkorn omtrent 32 Tdr.; dens Størrelse er 32,000 Rdr. Selve Hverringe har et Fladeindhold af 552 Tdr. Land samt en Skov paa 163 Tdr. Land. Bøgebjerg udgjør med den underliggende Fredskov i alt 596 Tdr. Land. Den Romssø er i alt 190 Tdr. Land. Biby Sogns hele Areal, de nævnte Gaarde medregnede, er 4,080 Tdr. Land, hvilke med Undtagelse af Hovedgaarden Brolykke med 551 Tdr. Land og Præstegaarden med 63 Tdr. Land, udelukkende tilhøre Stamhuset. Desuden har dette en Del Strogods, saa at Bøndergodsset ligger i følgende Sogne:

Biby Sogn	28	Gaarde,	1	Mølle,	23	Bollsteder,	40	Huse med	og	17	uden Jord.
Stubberup	1	—	"	—	2	—	"	—	"	—	
Mefinge	18	—	"	—	2	—	14	—	13	—	
Drigstrup	"	—	"	—	"	—	"	—	1	—	

I alt: 47 Gaarde, 1 Mølle, 27 Bollsteder, 54 Huse med og 31 uden Jord.

Stamhuset ejer desuden Biby Kirke med Kirketiende og Biby Sogns Kongetiende, i alt 30 Tønder 4 Skpr. Tiendehartkorn.

DIS-Danmark

1 0 8 6 9 7